

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS/Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 18. februar 2021	Fra kl. 15.00	Til kl. 19.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato: Senest 10.03.2021 kl. 18

Fagansvarlig eksamensvagt: Kim Sommer Jensen – ksj@law.au.dk

I tilfælde af fejl eller lignende i eksamensopgaven, kan den fagansvarlige eksamensvagt kontaktes pr. e-mail inden for den første time. Efter denne time sender den fagansvarlige eksamensvagt et samlet svar på alle relevante henvendelser ud via Blackboard.

Sådan afleverer du din opgavebesvarelse:

Start afleveringen i god tid inden afleveringsfristen.

Din besvarelse skal afleveres som **én samlet PDF-fil** i WISEflow. Maks. størrelse er **200 MB**.

Bilag og supplerende materiale kan afleveres i andre filformater (hvis tilladt). Samlet maks. størrelse er 5 GB.

Ved problemer med upload og aflevering i WISEflow, kan din besvarelse sendes til følgende mail: bss.exam@au.dk. Du skal anmode om tilladelse til at aflevere din opgave til endelig bedømmelse. Dette gøres via Studieselvbetjeningen. Du skal benytte formularen "Dispensation" under "Ansøgninger". Du skal anmode om dette hurtigst muligt efter at have sendt din besvarelse til mailadressen.

Har du brug for teknisk hjælp under eksamen, kan du kontakte **BSS IT-support på telefon 8715 0933**.

I udgangspunktet antages kun besvarelser til bedømmelse, som er afleveret i rette format/størrelse og inden for afleveringsfristen.

Opgave 1

Anders Andersen ønskede at købe en ny bil. Han kørte i en ældre Volvo og ønskede en ny og gerne større model. Han foretrak den nye model V90. Han brugte derfor en del tid på at se på Volvoer på nettet. Ligeledes brugte han flere weekender på at prøvekøre biler af netop denne model.

Da han i december 2019 så, at Brians Bilbutik ApS havde en topudgave af netop Volvo V90 til salg, kørte han ned til butikken, der lå i Sønderborg. Han talte med sælgeren, Carsten Clank, der fortalte, at bilen var næsten ny og kun havde kørt 4.000 kilometer. Carsten fortalte, at de via mellemmand kunne opnå gode priser ved at parallelimportere biler fra Polen. Den nærmere forklaring på forretningsmodellen ville han spare Anders for at høre nærmere om. Bilens vejledende udsalgspris fra ny var 1.300.000 kroner, men han kunne sælge den for 1.100.000 kroner. Det var ved at være lukketid for butikken, men Carsten tilbød Anders en kort prøvetur og fortalte desuden, at der næste dag ville komme en anden køber.

Efter prøveturen var Anders klar til at købe bilen. Han mente dog, at den rystede en smule i rattet. Carsten forklarede, at det skyldtes, at dækkene ikke var varmet op. Anders troede på Carsten og købte bilen for 1.100.000 kroner.

Anders var glad for bilen, men rystelserne forsvandt ikke. Efter 1 måneds kørsel fik han derfor lavet en gennemgang af bilen på et andet værksted. Konklusionen var, at det ikke var dækkene men hele undervognen, der forårsagede rystelserne. Det var formentlig blevet forværret ved fortsat kørsel, og nu ville en udbedring koste 65.000 kroner.

Straks efter denne besked skrev Anders til Carsten og udbad sig en forklaring. Dagen efter svarede Brian, der var direktør hos Brians Bilbutik, at skaden måtte være sket efter købet, og at han derfor ikke ville dække udbedringen. Efter en længere korrespondance mistede Anders tålmodigheden og udtog stævning mod Brians Bilbutik med påstand om betaling af 65.000 kroner til dækning af udbedringsomkostningerne.

Retten fastsatte frist for svarskrift til fredag den 14. februar 2020.

Brian fik sin ven Dorte Didriksen, der havde sit eget advokatkontor, til at repræsentere Brians Bilbutik i sagen. Hun ville gerne tage sagen, men havde meget travlt og skulle på ferie i uge 7. Da hun ikke havde nået at lave svarskrift inden sin ferie, uploadede hun efter afterskiing fredag den 14. februar klokken 21.00 et svarskrift på domstolens sagsportal. Hun angav parterne, og som påstand anførte hun ”foreløbig frifindelse”. Hun anførte ikke yderligere og angav ingen anbringender eller beviser.

Dommerfuldmægtig Erik Eriksen besluttede mandag den 17. februar 2020, at svarskriftet var så mangelfuldt, at det var uegnet til at danne grundlag for sagens behandling. Han afsagde derfor udeblivelsesdom samme dag, og udeblivelsesdommen blev offentliggjort samme dag på sagsportalen.

Dorte Didriksen blev noget chokeret over dette resultat og appellerede derfor straks til landsretten. Hun påstod sagen hjemvist til byretten med henblik på videre sagsbehandling.

Samtidig skrev hun en harmdirrende mail til Erik Eriksen, hvor hun under henvisning til praksis argumenterede for, at hans afgørelse var forkert. Erik Eriksen gennemgik sin afgørelse på ny og måtte erkende, at han nok havde været lidt hård. Han overvejede derfor, om han kunne omgøre afgørelsen eller tilkendegive over for landsretten, at han havde været for streng. Han nåede dog frem til, at han intet kunne gøre og nu blot måtte vente på landsrettens afgørelse.

Landsretten fastsatte frist for indlevering af ankesvarskrift til den 23. marts 2020. Anders var enig

med Dorte i, at afgørelsen fra byretten var forkert, så han ønskede ikke at bruge kræfter på sagen i landsretten. Han undlod derfor at svare landsretten. Da landsretten den 30. marts 2020 konstaterede, at Anders ikke havde svaret, afsagde den dom i overensstemmelse med Dortes påstand og hjemviste sagen.

Anders havde i sin stævning anført, at han ønskede at afhøre Carsten Clank som vidne. Afhøringen ville vedrøre såvel bilens påståede mangler, oplysninger givet under salgsforløbet samt Carstens bemærkninger om forretningsmodellen, da Anders havde en fornemmelse af, at de importerede biler var af dårligere kvalitet. Dorte Didriksen anførte i et processkrift, at Carsten Clank ikke burde afhøres, og i givet fald skulle hun have ret til at afhøre ham først.

Hun oplyste, at Carsten Clank var virksomhedens dygtigste sælger, og at han desuden var ansvarlig for indkøb af biler. Hvis han blev afhørt, ville han derfor komme til at afsløre erhvervshemmeligheder om, hvordan virksomheden var i stand til at parallelimportere biler til en konkurrencedygtig pris.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt af Erik Eriksen at afsige udeblivelsesdom?**
- 2. Kunne Erik Eriksen omgøre afgørelsen eller tilkendegive over for landsretten, at han havde været for streng?**
- 3. Var det korrekt, at landsretten den 30. marts 2020 afsagde dom i overensstemmelse med Dortes påstand?**
- 4. Bør der gives Dorte Didriksen medhold i hendes synspunkter om afhøring af Carsten Clank?**

Opgave 2

Finn Fred var ejer af et konsulenthus i rivende udvikling. Konsulenthusets virksomhed blev drevet fra en ejendom i Viborg, hvor Finn også boede privat. Han ønskede nu at opføre en garagebygning i tilknytning til ejendommen. I denne forbindelse kom han i kontakt med direktør Gerd Grøn fra Gerds Totalentreprise A/S, der havde hovedkontor i Sønderborg. Finn forklarede sine tanker om bygningens udseende med parkering i to etager. Gerd mente, at det var en forholdsvis enkel opgave, og han lavede nogle tegninger ud fra Finns beskrivelser. Da der skulle laves et personvognsdæk, ville Gerd være sikker på, at etageadskillelsen var lavet korrekt. Han sendte derfor tegningerne til sin tyske samarbejdspartner ingeniør Heinz Holler, der boede og arbejdede i Hamborg. Heinz svarede efter en uge, at han havde gennemgået beregningerne, og det så umiddelbart fint ud. Han ville dog gerne besigtige bebyggelsesstedet og foretage nogle jordprøver for at kunne lave de endelige beregninger.

Gerd sendte herefter tegningerne til Finn, der godkendte dem. Efter at have indhentet byggetilladelse gik Gerds Totalentreprise i gang med byggeriet. De havde aftalt en samlet pris på 10 mio. kroner.

Ved opstarten af byggeriet kom Heinz på byggepladsen i Viborg og foretog forskellige jordbundsundersøgelser. Nogle dage senere skrev han til Gerd, at beregningerne fortsat holdt.

Garagen blev herefter bygget og afleveret til tiden, og Finn betalte som aftalt.

Efter kort tids brug begyndte der at komme revner i bygningen. Finn kontaktede Gerd, der kom forbi og vurderede, at det blot var skønhedspletter. Han ville ved lejlighed komme og udbedre dette. 2 dage senere faldt personvognsdækket sammen.

Finn Fred kontaktede straks advokat Inge Iver, der havde en korrespondance med Gerd. De drøftede blandt andet mulighederne for at gennemføre et udenretligt syn og skøn, men Finn mistede tålmodigheden, hvorefter Inge udtog stævning mod Gerds Totalentreprise ved Retten i Viborg.

Sammen med stævningen anmodede hun om, at der blev udmeldt syn og skøn til vurdering af byggeriet, herunder særligt holdbarheden af personvognsdækket. Hun foreslog, at Ole Olesen blev udpeget som skønsmand. Gerd havde ved de forudgående forhandlinger accepteret Ole Olesen som skønsmand.

Advokat Niels Noe afgav på vegne af Gerds Totalentreprise rettidigt svarskrift. Han påstod frifindelse under henvisning til blandt andet, at det var et andet selskab ejet af Gerd Grøn, Mads Murer ApS, der havde udført arbejdet, og dermed havde et eventuelt ansvar. Dette selskab var desværre gået konkurs. Endvidere tog Niels Noe forbehold for at kræve sagen henvist til Retten i Sønderborg, idet der i standardbetingelserne for Gerds Totalentreprise var anført, at alle sager skulle afgøres ved Retten i Sønderborg. Han oplyste, at hans kompagnon havde gjort samme klausul gældende ved en anden sag anlagt ved Retten i Esbjerg, der havde afvist henvisningen. Denne afvisning var kærret til landsretten.

På det forberedende møde blev parterne enige om, at Ole Olesen burde udpeges til skønsmand, og de var enige om spørgsmålene til skønsmanden. Retten udpegede herefter Ole Olesen som skønsmand.

Ole Olesen havde plads i kalenderen, og derfor indkaldte han parterne til en skønsforretning allerede 3 dage senere, hvor begge parter mødte op.

2 uger senere meddelte Niels Noe, at den anden sag i Esbjerg - og dermed kæremålet til landsretten - var bortfaldet af andre grunde, og han ville derfor gøre gældende, at rette værneting var Retten i Sønderborg. Inge Iver protesterede mod fremsættelsen på nuværende tidspunkt, men retten tillod fremsættelsen og udskilte spørgsmålet til særskilt behandling.

Efter en kort skriftveksling blev der afholdt en mundtlig forhandling om værnetingssspørgsmålet. Ved retsmødets begyndelse ønskede Niels Noe at fremlægge et responsum udarbejdet af professor Lars Lak. Responsummet vedrørte vedtagelseskravene efter svensk og norsk ret og var udarbejdet til brug for den nu hævede sag og derfor forud for sagen anlagt af Finn Fred. Niels Noe beklagede, at han på grund af misforståelser på sit kontor først var i stand til at fremlægge det på nuværende tidspunkt. Inge Iver protesterede mod inddragelse af responsummet.

Efter en kort pause meddelte retten, at den havde besluttet at give Inge Iver medhold i, at responsummet ikke skulle indgå i sagen. Værnetingssspørgsmålet blev herefter procederet, og efter en pause afsagde retten kendelse om, at sagen ikke skulle henvises, og at den derfor fortsatte ved Retten i Viborg.

I mellemtiden havde Niels Noe fundet ud af, at Heinz Holler havde gennemgået beregningerne. Han mente, at Heinz Holler ville være ansvarlig, hvis beregningerne var forkerte. Han ønskede derfor at inddrage Heinz Holler i sagen. Inge Iver meddelte på forespørgsel fra Niels Noe, at hun ikke ville protestere mod en eventuel inddragelse.

Heinz Holler meddelte, at han på ingen måde ønskede at blive inddraget i en retssag i Danmark. Han havde modtaget en kopi af Inge Ivers stævning mod Gerds Totalentreprise og kunne se, at der var begæret syn og skøn. På den baggrund gjorde han såvel Niels Noe som retten opmærksom på, at han – såfremt han mod sin vilje blev inddraget i sagen – ikke ville acceptere et syn og skøn foretaget uden hans deltagelse. Derfor opfordrede han til, at skønsforretningen blev stillet i bero, indtil det var afklaret, om han blev inddraget.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt, at retten tillod Niels Noe at gøre værnetingsindsigelsen gældende?**
- 2. Var det korrekt, at retten ikke tillod inddragelsen af professor Lars Laks responsum?**
- 3. Hvilke muligheder har Niels Noe for at inddrage Heinz Holler i sagen?**
- 4. Bør retten bede skønsmanden om at udsætte udarbejdelsen af skønsrapporten?**